

ningsbeløb ved en af de i artikel 2 omhandlede transaktioner overstiger 10 pct.«

Denne mulighed for at undgå en begrænsning i forhold til et eventuelt kontant vederlag har hidtil været udnyttet i dansk ret.

I en fusion omfattet af dansk ret kan vederlaget til kapitalejerne i de ophørende selskaber således være kapitalandele i det fortsættende selskab, kontanter eller en kombination heraf. Det skal i denne forbindelse også bemærkes, at der selskabsretligt ikke er noget til hinder for, at vederlaget er 0, hvis dette skønnes rimeligt og sagligt begrundet.

Forslaget til § 241, stk. 4, implementerer direktivets artikel 10, stk. 2, i dansk ret og svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 c, stk. 3, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 65.

Vurderingsmandens udtalelse skal være klar og entydig. Der skal være en klar konklusion i udtalelsen om, hvorvidt vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, eller hvorvidt dette ikke er tilfældet. Der er tale om en erklæring med høj grad af sikkerhed.

Der er her tale om et mindstekrav til udtalelsens indhold. Finder vurderingsmændene, at det ikke er tilstrækkeligt blot at opfylde mindstekravene, kan de give supplerende oplysninger i udtalelsen.

Til § 242

Forslaget til § 242 svarer til stk. 4 i den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 c, der også gælder for anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 65, der bl.a. henviser til aktieselskabslovens § 134 c, stk. 4. Der er ikke tilsigtet materielle ændringer.

Artikel 13 i 3. selskabsdirektiv (fusionsdirektivet) stiller krav om, at der i medlemsstaternes lovgivning fastsættes en passende ordning til sikring af de deltagende selskabers kreditorer, hvis kreditorernes fordringer er stiftet forud for planens offentliggørelse og ikke er forfaldne på tidspunktet for planens offentliggørelse. Medlemsstaternes lovgivning skal i henhold til direktivet i det mindste bestemme, at kreditorerne i selskaberne, der deltager i fusionen, har krav på passende sikkerhed. Kravet om sikkerhedsstillelse kan dog fremsættes, såfremt den finansielle situation i de ophørende selskaber og i det fortsættende selskab gør denne beskyttelse nødvendig, og såfremt kreditorerne ikke allerede har en sådan sikkerhed.

Der er ikke krav om, at beskyttelsen af kreditorerne i de ophørende selskaber og i det fortsættende selskab skal være den samme, jf. fusionsdirektivets artikel 13, stk. 3. Det foreslås i § 242, 1. pkt., der svarer til den gældende bestemmelse i aktieselskabslovens § 134 c,

stk. 4, at der som udgangspunkt skal udarbejdes en erklæring fra vurderingsmændene om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte selskab, der deltager i fusionen, må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen. Dette gælder således også et eventuelt nyt selskab, der opstår som led i en egentlig fusion.

Kravet om en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling i forbindelse med fusioner har til hensigt at sikre en beskyttelse af kreditorerne, da disse uden mulighed for indsigelse må tåle debitorskifte (universal succession).

Vurderingsmændenes erklæring skal tage udgangspunkt i en vurdering af de deltagende selskabers økonomiske stilling. Den økonomiske stilling skal ses på baggrund af de ophørende selskabers økonomiske stilling før fusionen, beskaffenheden af fordringerne i hvert selskab samt omstændighederne i øvrigt.

Erklæringen skal være ubetinget, uden forbehold, og den skal være med høj grad af sikkerhed, dvs. der skal være udført revision. Til illustration vil følgende formulering af erklæringen ikke accepteres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen: »Ved gennemgangen af dokumenterne er vi ikke blevet bekendt med forhold, der afkræfter, at kreditorerne i de deltagende selskaber er tilstrækkeligt sikrede efter fusionen/spaltning«.

En sådan (negativt) formuleret erklæring vil ikke leve op til kravene, og modtagelsen af en sådan erklæring kan derfor ikke offentliggøres. Tilsvarende gælder, hvis der i forbindelse med erklæringens konklusion anføres forhold, der medfører, at en udefrakommende tredjemand vil få det indtryk af, at konklusionen er betinget af et eller flere forhold.

Hvis vurderingsmanden finder, at kreditorerne i et eller flere selskaber ikke er tilstrækkeligt sikrede, skal dette fremgå entydigt af erklæringen.

I § 242, 2. pkt., foreslås det som noget nyt at give kapitalejerne mulighed for i enighed at fravælge erklæring fra en vurderingsmand og i stedet give kreditorerne mulighed for at anmelde sig og kræve indfrielse eller sikkerhedsstillelse, således som de efter de gældende regler har ret til, hvis konklusionen i kreditorerklæringen er negativ, dvs. at vurderingsmanden finder, at kreditorerne efter transaktionens gennemførelse ikke længere vil være tilstrækkeligt sikrede, jf. forslaget til § 243.

Det vurderes at være forsvarligt, hvis kapitalejerne i aktieselskaber og anpartsselskaber som et alternativ får mulighed for at fravælge erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes retsstilling og i stedet give kreditorerne mulighed for at anmelde sig og kræve indfrielse eller sikkerhedsstillelse, således som de